

SOLVATTEN i Kenya, senaste nytt

101 st. 5-liters Solvatten har uthämtats från lagret i Nairobi. Den 9 mars meddelade Dolphine att Maseno, som fått 33 st., har delat ut dessa den 28 februari, och Kisumu, som fått 34 st., har delat ut dessa den 9 mars. Kisumu-Winam, har fått 34 st., och vi väntar på info om utdelning, men Dolphine har varit på CSW63 kongress i New York.

Karin Göthberg medlem i Västerviksklubben och referensperson för Solvattenprogrammet, Region Öst och hennes dotter besökte klubben Nakuru under sin resa till Kenya i februari. Missa inte Karins rapport om "Solvatten uppföljning i Kenya".

Hej alla Soroptimistsystrar som är engagerade i Solvatten,

Besök i Kenya 17-28/2 2019

Redan andra dagen efter ankomst till Nairobi bestämde vi (min dotter och jag) träff men Dorcas Omondi som är med i en av klubbarna i Nairobi. Vi möttes på Kenya International Conference Center (KICC) och där möttes vi även av en annan Soroptimistsyster Jackie, som är marknadsföringsansvarig på KICC, och tillhörde Karen Blixenklubben i Nairobi. Hon ordnade med en guide så att vi fick åka allra högst upp till helikopterplattan och få hela Nairobi presenterat för oss av en välrutinerad guide, Peter som arbetat där i 22 år.

Därefter beställde Dorcas en Uba (taxi) som tog oss till den stora markanden i Nairobi. Hon tog oss runt och gav oss en lektion i att pruta. Där producerades mängder av produkter som såldes så det fanns mycket att titta på. Vi passade på att handla priser till Västerviksklubbens lotteri, som vi har varje möte. Efter marknaden och flera livsfarliga passager över gator med vansinnig trafik hoppade vi på en stadsbuss som körde över refuger och trottoarer och både vänster och högertrafik på samma gång. Vi var de enda européerna så långt ögat nådde. Med Dorcas kände vi oss säkra ändå. Vi steg av vid den stora tygmarknaden med ett fantastiskt utbud av färgglade fantastiska tyger.

WhatsApp används flitigt i Kenya så vi skapade en grupp med alla för att vi skulle kunna ha kontakt och Dorcas hjälpte oss att köpa ett SIM-kort så vi kunde ha kontakt även utan Wi-Fi.

Efter lunch på Panari Hotell (lyxhotell med Kenyas enda isbana) ville Dorcas ta oss med till sin hemby som ligger i Ketangela, som är en förort, söder om Nairobi.

Hon har bra kontakt med de massajer, som bor där och som tar in sina djur varje kväll i fållor runt deras enkla bostäder (skjul). Vi togs väl emot av kvinnorna som alla var gifta med samma man och en stor skara barn titta de storögt på oss. Några ville ta på våra hår för de hade aldrig sett någon sådan förut.

Det var verkligen ett varmt välkomnande och vi fick även komma in i en bostad där en mindre gryta med bönor kokte över öppen eld. Standarden var stampat jordgolv och inga möbler. Dessa människor har ingen tillgång på vatten och än minder rent vatten. Dorcas klubb är ännu inte igång med Solvatten men hon vill gärna ha en av de som vi tagit med och använda som pilotprojekt hos massajerna, som hon har regelbunden kontakt med. Vi sa att vi skulle tänka på saken och att hon

kunde få dunken sista dagen innan vi reser hem och att vi behöver få uppföljning om hur det fungerar.

Det hann bli mörkt innan vår chaufför hämtade oss vid hotellet igen och körde oss tillbaka till ILRI (International Livestock Research Institute) där vi bodde, 45 min. norr om Nairobi.

Efter ett par dagar av lugnare tempo fick vi hjälp att boka buss till Nakuru. Easy Coach är ett bussbolag som verkade välorganiserat och ansågs säkert för oss att ta. Fantastisk utsikt längs vägen.

Väl framme i Nakuru möttes vi på busstationen av Judith Apondo, president elect för hela östafrikanska regionen, och klubbens president Bilhah Kiura med Soroptimistbanderoller över axlarna. Vi var lätta att känna igen med Solvattendunk, som vi lämnade till Nakurus klubb via Judith, som arbetar aktivt med Solvattenprojekt. Hon är pensionerad sjuksköterska och har varit den som informerat om Solvatten och hälsofrämjande arbetet kring projektet. Bilhah var f.d. lärare. Vi träffade även Sophie (har inte efternamnet) som var psykolog. Fantastiskt trevliga och roliga damer.

Första kvällen tillbringade hemma hos Judith och bjöds på middag som bland annat bestod av Ugali som är traditionell majsgröt som man formar en boll i handen och gör en grop i som man sedan tar upp linsgryta eller köttgryta med och äter med handen. Svårt men roligt. Smakerna är milda, vilket förvånande oss.

Dagen därpå gick vi upp tidigt för att bli hämtade av Bilhah för att åka till Nakuru Teachers Training Collage där det var examensdag för ca 600 lärarstudenter. En av flickorna hade sponsrats av Soroptimisterna och vi var inbjudna som hedersgäster. Vi gick i processionen med studenterna och alla gästerna och fick beskåda uppträdande i form av traditionella danser av alla stammar från hela Kenya som var representerade bland studenterna. Fantastiskt fint och glatt. Soroptimisterna fick presentera sig för alla familjer och studenter och jag ombads att hålla ett litet tal. Jag valde att hålla det kort. Under slutet av ceremonin fick de mest framgångsrika studenterna premier och när den mest målmedvetna/strävsamma eleven ropades upp, som var en kvinna som redan var mor, ombads jag att gå fram och lämna över hennes premie. Det var ett djupt hedrande uppdrag. Vid detta tillfälle var även en ung tjej Cecilia med som var en blivande Soroptimist och som skulle vara med i en klubb i Nairobi. Cecilia arbetade med mikrolån till kvinnor.

Soroptimisterna i Nakuru har flera flickor som de sponsrar med ekonomiska bidrag så att de kan gå klart college. De tycker att det blir bättre utfall om de stöttar ekonomiska i slutet av en utbildning än i tidiga år. Det är en erfarenhet som även andra klubbar gjort. Dorcas klubb har stöttat flickor i tidig ålder men det har visat sig att de ändå gifter sig tidigt enligt tradition och därmed aldrig får en yrkesutbildning eller högre utbildning. Nakurus klubb väljer inte själva ut vem de ska sponsra. De kontaktar rektor på en skola och frågar efter flicka som visat sig ambitiös med goda skolresultat men som behöver ekonomiskt bistånd för att slutföra studierna. Det innebär att de inte personligen är bekant med studenten eller känner henne i förväg. På så sätt blir det mer neutralt och inte via kontakter.

Efter ceremonin inbjöds vi till middag med skolans ledning och alla hedersgäster i skolans matsal. återigen Ugali med tillbehör.

På kvällen gick vi ut och dansade med Judith, som älskar att dansa, och de skrattade åt oss vita som dansade som svarta. Vi bjöd på den underhållningen.

Dagen därpå hade klubben bokat en Matatu (liten minibuss) som skulle ta oss till byn Ol'Rongai och Kioneke Woman's Group, (betyder vision), som fått Solvatten för ett år sedan. Då var även Dolphine Anyango, som är programansvarig i en annan klubb (Kisoma) med. Bussen kom sent och fick motorstopp mitt ute på landsbyggen. De lagade elfelet lite provisoriskt och körde vidare tills det blev rökutveckling i bussen och vi fick hoppa ut snabbt. Bilhah svärdotter, Bernice, som också är Soroptimist fick en ordentlig brännskada över ena foten. Hon sa inte ett ljud trots smärtan och det fanns inte något i bilens Första Hjälpelåda. Hon fick ha sitt öppna sår tills vi kom tillbaka till Nakuru. Väl framme i byn möttes vi av en grupp kvinnor, 18 st., som fått Solvatten för ett år sedan. Alla i byn hade inte fått så de väntade på ytterligare nio stycken Solvatten. Det är god ordning på distributionen av Solvatten då kvinnorna är organiserade med styrelse och medlemmar (27 st). I en mörk lokal med jordgolv och möbler längs väggarna bjöds vi in och det dukades upp mat som vi åt tillsammans innan mötet. Efter maten ombads kvinnorna att berätta både fördelar och nackdelar med Solvatten som de erfarit under året. De hade mindre diarrésjukdomar och Tyfus men det stora problemet var att de inte hade tillgång till vatten. De köpte vatten av olika leverantörer och av olika kvalitet för dyra pengar även till sina djur. Eftersom vattnet de köpte inte var säkert så hade Solvatten en viktig funktion att säkra vattnet. De värderade Solvatten högt och bedyrade att den inte var till salu trots bristen på pengar. De hade svårt att uppskatta hur mycket pengar de sparade på att använda Solvatten. Byn försörjde sig huvudsakligen på jordbruk och djurhållning. Kvinnorna berättade att de kunde arbeta med annat medan Solvatten renade vattnet vilket var bekvämt och så slapp de samla ved eller köpa träkol för att koka vattnet. Det var några saker som vi märkte och det var att locken blev slitna och att den lilla svarta plastremmen som håller korkarna lossnat så det finns en vill efterfrågan på "reservdelar" till Solvattendunkarna. Barnen i byn uppskattade även Solvatten och kvinnorna ville att nästa generation också skulle få tillgång till den. Den absolut största utmaningen är ändå bristen på tillgång av vatten. Byn skulle behöva hjälp med en vattentank eller att grava en damm på deras ägor så att djuren fick vatten. Frågan kom upp och Nakuru Soroptimistklubb skulle gärna vara medfinansierare på ett sådant projekt om några fler klubbar kan bidra. Det är inte så stora pengar det handlar om men det skulle göra stor skillnad.

Det blev mycket fotografering och även en intervju av en av medlemmarna som Dolphine spelade in och la upp på Whats App så alla fick ta del av den. Sophie var tolk.

Efter några timmar kom en annan Matatu och hämtade oss och den spelade Kenyans musik på hög volym och då utbröt spontan dans och vi dansade och skattade tillsammans. Gamla och unga. Det blev verkligen ett härligt avslut på vårt besök av Solvattenprojektet i Kionekei.

Kvällen avslutades med härlig middag hemma hos Judith och det var mycket skratt och lite presenter till varandra. De var intresserade av att höra hur det stod till med jämlikheten i Sverige så vi berättade om löneskillnader och annat som de inte trodde var så.

Tidigt nästa morgon reste jag och min dotter vidare till lite vildmarksäventyr och övernattnig på ett fantastiskt ställe med vilda djur inpå husknuten.

Lite safari måste man ju ändå hinna med när man ändå är i Kenya.

Sista dagen mötte Dorcas oss på flygplatsen för att vinka av oss och vi överlämnade en av Solvattendunkarna vi hade haft med oss i vårt bagage. Det fotograferades och kommer på WhatsApp.

Tack Jytte för att du kontaktade Dolphine och hon i sin tur kontaktade de andra Soroptimisterna. Vilket härligt gäng. Det kändes verkligen som systerskap från första stund. Jytte det finns en sak till dig från Dolphine, jag får försöka skicka den till dig. En tung grej var det i alla fall.

Tack Inger för att du hjälpte oss att få med två Solvattendunkar.

Karin Göthberg

Västervik Soroptimisklubb

e-post: karin.gothberg@vastervik.se eller kgotab@hotmail.com

Se 3 bilder nedan från besöket i byn ol'Rongai

Kioneke Woman´s group som fått Solvatten, systrar från SI Nakuru och Karin

Bild nedan: Dolphine till höger i bild, en av kvinnorna som fått Solvatten och berättade om sina erfarenheter på lokalspråk. Sophie Wathigo, som tolkade. Hon är medlem i Nakuru klubben och är psykolog.

Karin med några av systrarna i SI Nakuru, Judith längst till vänster i bild och Bilha, (Nakuruklubbens president) till höger om henne.